

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Egész évre 3 frt — kr. Negyed évre - frt 75 kr.
 Fél évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 6 kr.
 Megjelen minden vasárnap reggel.
 hirdetések egy a kiadóhivatal, mint a Reiter-
 ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:
 Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
 részét illető minden közlemény intézendő.
KIADÓHIVATAL:
 Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
 sek, hirdetmények intézendők.

A feltámadás ünnepe.

Ünnepet a keresztény világ a feltámadás ünnepe. A templomokban feltörő hozsonna hirdeti ma az élet győzelmét a halál felett, az eszmék diadalát az ármány, üldöztetés, erőszak felett.

Az Isten ember megvívta az élet nagy küzdelmét; felvitte vállain a Golgoták súlyos keresztjét; meghalt, mint ember, könyei és vére hullásán az emberiségért, az általa képviselt fenséges eszmékért, de halála megdicsőülés lett a feltámadás és a gondolatból származott új élet által.

Két ezer év haladt el már az óta, midőn a Megváltó martir halálával az emberiségre egy jobb, s az idők folyamán fokélyesbülő jövőnek hite és reménye ébredt fel a kereszt árnyékában haladó nemzedék szívében. Mert az emberiség Idvezítőjének vére hullásán, a halálon vett diadalán épült és épül fel a kereszténység erős temploma, mely egykoron áldást árasztó hatalmával egybefoglalja az egész emberiséget.

A Jézus fenséges pályája, halála és feltámadásában nyilatkozó reménység és öröm alapja, ama keresztény egyháznak, melynek teljes győzelme intézi majd az emberiség sorsát jóra és nemesre. Általános elterjedését, teljes diadalát önmaga biztosítja, a benne rejlő, ellenállhatatlan varázs-erő természeté hozza meg.

A Jézus istene kívül esik a tartományok, világrészek, a különböző népfajok határain; az ő hite, vallása az összes emberiségé, mert elvei az isteni küldetés mellett tisztán világnézeti és népi alapra vannak helyezve.

Messze van még az emberiség, igaz, ama boldogabb jövőtől, de mégsem elérhetlen távolban. El kell ismerünk, hogy e részben a „Jézus országa“ felé közeledésben nagy haladást tett az emberiség, hogy tökéletesedése és előretörekvése egy-egy lépés ezen eszményhez, melyhez eljutni, ha teljes mértékben nem is tehető, azt azonban megközelíteni soha sem lehetetlen.

A kereszténység diadala emberi értelemben csakis abban a mértékben létesülhet, amily módon felfogjuk és méltóan tudjuk hasznosítani azt aényt, mely szerint az Isteni vonások mellett az Idvezítő tanításában egyszerű, nemes életében vannak letéve az emberiség örökbecsü elvei.

E szempotokból tekintve a kereszténység hivatását, hívő reménnyel és bizalommal látjuk, hogy a mesteri tanítások hova tovább nagyobb tért foglalnak el, s hova-tovább mind szűkebbre szorul a gyűrűzet, melynek határain túl a barbarizmus vidékeire a kereskedelem, ipar, tudomány, művészet és a keresztény államok politikai erélyessége átvizik a kereszténység új életre keltő áldásait. A rabszolgaság, a barbár, vad

állapotok megszüntetése a vége felé siető XIX. évszáz egyik legnemesebb törekvése, és a belépő új évszázadnak talán sikerül is majd megszerezni az emberi egyetemes fejlődésnek egyik leg-gazdagabb nyereségét.

Az emberiség nemes tényeivel, az emberi önzetlenség önfeláldozásával és ha kell, a fegyverek nyers erejével indul meg a küzdelem elérni, vagy legalább kétségessé tenni annak lehetőségét, hogy a megfeszített és feltámadott Krisztus, mint évezredek után is egyedüli világpolgár, az egész emberiség kebelében helyet foglaljon az emberi rendeltetés és képesség-mértéke és lehetősége szerint.

A küzdelem, a harc nagyságát, annak minden egyes esetét előre természetesen kiszámítani nem lehet. — Csak sejdítések, egyéb következtetések azok, melyek a nagy jövő eseményért elibünk ábrázolják. Lehet, hogy a felvett küzdelem a jövőben ép úgy hosszú láncolata lesz a harczoknak, mint a kereszténység 2000 éves története. Lehet, hogy a világ azon pontjain, melyeket a kereszténység és a Krisztusi emberiség áldást fakasztó melege meg nem ihlettek, csak későn, még nagy idők múltán fakad fel az a forrás, melyben aztán az emberszeretet, vallási türelem, az Isten és törvény előtti egyenlőség vernek majd gyökeret. Lehet, hogy a kit fejének magva, melyhez az Idvezítő hasonlítja a vallást,

A TISZAVIDÉK TÁRCZAJA.

Életbiztosítás.

Ingatlan vagyonom a holdban, ingóságom a zálogházban van. Reális hitelem tehát nincsen, személyes hitelemet pedig a minimumra koptatta az idő vas foga

A Tisztviselők Hitelintézeténél, a hova kölcsönért fordultam, azt a tanácsot adták, hogy biztosítsam be az életemet, az életbiztosítási kötvényre majd adnak nekem pénzt.

Mert az bizonyos, hogy minden embernek meg kell halnia. E kétségbevonhatatlan igazságot még maga Szilágyi Dezső sem tudja megczáfolni. Ha az adós meghal, fizet a biztosító társaság. A Tisztviselők Hitelintézete ebből a reális alapelvől indul ki, midőn tőkájének legnagyobb részét életbiztosítási kötvényekre kölcsönzi ki.

Ha az ember lába alól kisiklik a talaj és kikopik mindentől, akkor egy alternative elé kerül: vagy föbe lövi magát, vagy pedig biztosítja életét és kölcsönt vesz fel.

Az emberek legnagyobb része az utóbbit választja és így pénzmagra tesz szert.

A nemzeti színház művészei is inkább az életüket biztosítják, mint a halhatatlanságot, mert az uzsorások sokkal kegyetlenebbek, mint kritikusok.

Mielőtt életbiztosítási ajánlatomat elfogadták volna, az intézet orvosához kellett mennem, hogy megvizsgáljon.

Legjobb kabátomat vettem fel. Simára borotváltattam az arcomat és hogy tiszta lelkiismerettel mondhasam az orvosnak, hogy semmi bajom nincsen: két fájós fogamat kihuzzattam és tyukszememet is kivágtattam.

— Mutassa a nyelvét. — volt az orvos első szava.

Kiöltöttem a nyelvemet. Az orvos gondosan megvizsgálta. Arca komoly színt öltött, azután ünnepélyes hangon kérdé:

— Mi a foglalkozása?

— Járásbíróági hivatalnok vagyok.

— Milyen az étvágya?

— Az étvégyamra nem lehet panaszom, pompás.

— Hát az emésztése?

— Ah, az emésztés, doktor ur, az nagyon sok kívánni valót hagy hátra.

— Hörögjön egy kissé.

Hörögtem. — Az orvos szomorúan bölintott fejével és csak annyit mondott:

— Hm, hm, gyanus, nagyon gyanus. Felhívására azután egymásután vettem le kabátomat, mellényemet és ingemet. A cipőmet is leakartam vetni, de az orvos azt mondta, hogy fölösleges.

Azután megtapogatta a mellemet; oda illeszté rá fejét és a szívem dobogását hallgatta, mely a nyerendő kölcsön reményében lázasan vert. Majd hőmérőt dugott a hónaljamba alá és megzemlélte. Felpezckelte a szemeimet és megfigyelte a pulzusomat.

Előbb tekintetével, azután egy méterrel mért végig. Még különféle más méréseket is véghez vitt rajtam, miutha csak szabómester lett volna.

Eldefelliroztatott maga előtt és én peczesen léptem végig a keskeny ambulatoriumon, mint annak idején Edelsheim-Gyulay előtt.

Megtapogatta a bordáimat és minthogy nagyon csiklandós vagyok, elvettem magam.

— Ne nevesse, szerencsétlen, mert ez nagyon szomorú, — mondá az orvos részvételteljes hangon.

csak később indul szárba, s lesznek izmos ágai, hogy a madarak rászálljanak. —

De hisz napjainkban is minden nagy eszmének az a sorsa, hogy emberek, intézmények gátlásai, ellenzései; a kiírhatlan szenvedélyek, emberi gyarlóságok káros visszahatásai miatt eleinte megzavarodik, nem egyszer gonoszság, kegyetlenség, véres öldöklés jár nyomában. Végre aztán megtisztul, át megy a tűzpróbán, s megszürodik, mint a szőlőnedv, mely csak kiforrása után érezteti életadó erejét.

A legkétségesebb küzdelmek, ádáz harcok közepette is, az élet bántásai, keserőségei között velünk marad a keresztényi hit és élénkül a reménység, midőn a husvét szent ünnepén a Milontól megjövendőlt örök hozsanna felzendül a templomok ives boltozatai közt s hirdeti a feltámadást.

Az idők minden küzdelme, magasabb eszményi törekvése, az emberi káros szenvedélyek legyőzése a közjó érdekében, a nagy elvekért, örök igazságokért meghozott áldozat, a kiontott vér jelezni fogják az emberiség fejlődésnek, tökélyesbülésének fokait, azt az emberiségi megváltást, melyre a követendő példát épen a husvét feltámadás Megváltója mutatott.

A militarizmus.

Amit elmondani akarok, azt nem a képviselőház katonai vitája juttatja eszembe, hanem a mindennapi élet. A ház hátran vitatkozhatik a felett, hogy mennyi fejténye szükséges a legény- és mennyi protein a huszár-ló táplálásához; műszaki csapatokról is beszélhet a honvédség számára és elavult büntető eljárásról a katonáknál, mely kegyetlen és ostoba és főleg alkotmány-ellenes. A vitatkozók e jóindulatának kevés összefüggése van az élettel. Az élet nagy problémája maga a katonaság; nem a minősége, felszerelése, szervezete: hanem annak létezése.

Aztán porzellán-csészét tartott elém és azt mondá, hogy köpjek bele.

A vér láttára rémült arcot vágott.

— Ne tessék megijedni, — biztattam őt. Épen az imént huzattam ki két zápfogamat. A vér onnan van, — és nagyobb bizonyosságul kivettem a mellényzsebemből néhai zápfogamat.

— Értem, értem, — vágott vissza az orvos ravasz szemhunyorítással.

Sápadt arcom még fehérebb lett. Beesett szemeim még melyebben huzódtak vissza üregeikbe.

— Ugyan kérem, mondja meg, halt-e meg már valami rokona hektikában?

— Igenis, doktor ur, tavaly őszszel a keresztapámat kísérttem ki a temetőbe. A hektika vitte őt sirba.

— Öröklékenység! — suttogá az orvos. Nekem pedig a fájdalmas visszaemlékezés, kövér könnyecskéket sajgolt szemeimbe.

— Most már tisztába vagyok — mondá kétségbeesítő hangon.

Dehogyan volt tisztában. Kiméretlen kézzel rángatta le magánéletemről a leplet és olyan kérdéseket intézett hozzám, melyek egy rinocerost is zavarba hoztak volna.

Mire való az, hogy a polgárság legmunkabíróbb része fegyvert viseljen számszám helyett?

Okos feleletet kérek. A betanult szajkó lármát én is hallottam. Védképesség, nagy hatalmi állás, más államok példája. De magyarázatot szeretnék hallani.

Körösköri hatalmas világrészek zudítják a kis Európa fejére termelésüket. Azon a ponton vagyunk, hogy az áruk előállításának értéke ma-holnap meghaladja azoknak piaci értékét. Ez az állapot a kontinens gazdasági csődjét jelenti, melyet csak a hitelhálozat mesterséges funkciója képes máról holnapra elodáztatni. Mihelyt a hálózatnak fonalai elszakadnak, bekövetkezik a mindeuható összeomlás.

A nagy világrészek életveszélyes versenye csak úgy bírható meg, ha Európában minden gazdasági erő produktív alkalmazást nyer. A munka fokozása a vagyon fokozódását jelenti. A vagyon növekedése ellenállási képességet jelent a versenyben. De a militarizmus lehetetlenné teszi ezt a célt. Az a nagy munkaerő, mely egy hadsereg izmaiban rejlik: heverő tőke; az a nagy összeg pénz, mely egy hadsereg fenntartására fordítatik, elfecsérelt tőke.

Az emberi társulás kezdetleges formációjában arról volt szó, hogy ki az erősebb. A civilizáció mai érett állapotában arról van szó, hogy ki az okosabb. Az állam feladatának ezen mérhetetlen átváltozását a kontinens vezeterei nem akarják felismerni. A harci állapotból nem akarnak a béke állapotába átmenni. Katonailag szervezik az államokat a helyett, hogy gazdaságilag szervezzenek. Alapigazságok nem az építés, hanem a rombolás; nem a munka, hanem a verekedés. A kontinens államfenntartó szelleme még ma sem a kereszténység, hanem a barbarizmus. És nem a civilizált emberiség munkálkodó és fejlődő képe, hanem a fenevadak morgása, mikor egymást szétmarczangolni készülnek.

Miért?

Mindenki fél a háborútól, mert azt mindenki az emberiség legnagyobb átkának tekinti. Senki sem tartja szükségesnek, senki sem óhajtja, senki sem talál benne örömet. Miért készülődik hát mégis minden

ország a háborúra? Hiszen a haláltól is fél és irtózik minden ember, de azért nem korporsó gyalulással, nem szemfödél varással, nem sirással tölti az időt az emberiség.

A kontinens országainak mélységeiből egy irtózatot rém üti föl mindegyre fejét. Ezt a rémet nem a képzelődés szüli, hanem az éhségnek, a tudatlanságnak, a gyomor-nak szörnyű valósága. Ezt a rémet egyik helyen nihilizmusnak, másik helyen anarchizmusnak nevezik.

Ez a szörnyeteg mindent fenyeget, a mi van. Az emberi haladásnak egyetlen vivmánya sincsen miatta bátorságban. Hadüzenet sulya alatt áll miatta a vallás, a trón, a haza, a törvény, a vagyon. Céljában erőszakos, eszközeiben kiméretlen. Sötétségből küzd azok ellen, kik a világosságban élnek.

Ezt a szörnyű ellenséget a militarizmus nem tudja leverni sőt létezésénél fogva istápolja. Miért? Azon heverő tőke miatt, mely felosztásra nem kerül; azon elfecsérelt munkaerő miatt, mely az általános produkcióban nem vesz részt, az általános elszegényítés ama rendszere miatt, melyet a militarizmus maga után von; az általános eldurvulásnak azon szelleme, mely a militarizmussal együtt jár.

Nem a keretéről szólok, hanem a tartalomról. Tudom, hogy Angliában, Indiában, Ausztráliában, Amerikában is van katonai keret. Erre szükség van, mert szükség lehet rá. Örületes balgaságnak csak azt tartom, hogy az európai államok életezést keresnek a katonai szervezkedésben. Az emberiség megdöbbentő hanyatlását abban látom, hogy az állami társulásnak, a militarizmus immár nem védő szerve. hanem terhes igája.

A hadsereg intézménye többé már nem eszköz az állami feladatok teljesítésére, hanem olyan végcél, melynek minden egyéb, még maga az állam is alá van rendelve.

A tanügynek, az igazságszolgáltatásnak az igazgatásnak, a kereskedelemnek, az iparoknak, a mezőgazdaságnak nagy érdekű, épen olyan harmadrendű kérdések a militarizmus szempontjából, mint a haza, az alkotmány, a nemzeti szellem: és a történelmileg igazolt aspirációk erkölcsi értéke.

— Volt-e már beoltva?

— Kétszer is.

— Nem volt még beteg?

— Egyszer sem, doktor ur.

Egy szekrényhez lépett és sokáig kotározott sebészi műszerei között.

Hátam borsózott, fogaim vaczogtak. Hisz ez az ember elevenen akar felboncolni — gondoltam magamban.

Aggodalmam azonban alaptalan volt. Az orvos hangvillát vett elő és elénekelte velem egy oktávát.

Produkcióm nem volt inyére.

Hogy tervem füstbe ne menjen, lágy, behizelgő módon gyújtottam az ismert nő-tára:

»Elszegődtem Tarnóczára bojtárnak!»

De az orvos csakhamar félbeszakított:

— Nagyon fátyolozott az ön hangja.

— De kérem, doktor ur, nem akarok én operai tenorista lenni — fakadtam ki türelmemet veszítve.

És hogy ne essem ki gráciájából, megindító, mélabus tremolóval folytattam:

»Azért hogy én szegény vagyok,

Mint afféle árva,

Kelmed sem jött hat ökörrrel

E rongyos világra . . .

— Elég lesz, — mondá az orvos. Hány éves ön?

— 28.

— Itt a születési bizonyítványa?

Szerencsére nálam volt a fontos okmány, mert különben azt sem hitte volna el a hipokrata, hogy a világou vagyok

*

A biztosító társaság visszautasította ajánlatomat. Kosarat kaptam.

Élő halottak vagyok deklamálva. Most már saját tapasztalásból tudom, hogy nem csak tetszhalottak léteznek, hanem olyanok is vannak a világou, akik csak látszólag élnek

Menyasszonyom visszaküldte a jegygyűrűmet.

Barátaim megszakították velem az érintkezést.

A hivatalban penzionálni akarnak.

Kollegáim kerülnek.

Az utca zajában a sok járó-kelő között úgy lézengek, mint egy kísértet.

Este lefekvéskor esontjaim zörgését is hallani vélem.

Az európai ember keresetének negyed-részt a militarizmus eszi meg. Millió embernek nincsen hajléka a kaszárnyák miatt, millióknak nincsen iskolája a fegyvertárak miatt, milliók éheznek munkaközben a miatt, hogy a katonák százazrei munkátlanul éljenek hegyeségekben.

Ujból kérdezem: miért?

H.

Iskolai nevelés.

Az iskola nem hivatalképző tanfolyam, melynek révén, ha jól vagy rosszul elvégezzük, mindjárt kenyérhez, álláshoz jutunk; hanem aréna, gyakorlótér, mint a régi görögökénél, valódi gymnasium testi és lelki erőnk oly fokú edzésére, hogy a reánk várakozó feladatokkal majdan megküzdhessünk, hogy a mindennapi élet sokféle fajával sikerrel megbirkózhassunk.

Tanulmányi rendszerünk nem számol a kor szellemével, a praktikus angolnak s az élelmes yankeinek életfelfogásával, tudniillik, hogy nevelnénk első sorban is embert, ki megélné még a jég hátán is. Elméleteket kergetve, csupán csak a száraz anyagalmazra, az ismeretek elsajátítására gondolunk, tekintet nélkül arra: megérti-e, hasznát veszi-e a gyermek? E nagy buzgalmak közepette azután nem esoda, hogy a képzés egyéb módjairól, teszem a nevelésről, egészen megfelelkezünk. Pedig a nevelés — közvetlenül az életre kiható követelményeinél fogva — talán még a tanításnál is fontosabb tényezője az iskolai képzésnek. Nevelés alatt erkölcsi tulajdonainknak helyes irányban való terelését, a kedély, a szív, s a jellem képzését értem.

Ébren és álmomban mindig a poklot látom magam előtt, ajaján az ismeretes felirattal: „Lasciate ogni operanza!”

Az életnek csak terhét vonszolom magammal. Előnyeiket mások élvezik.

Az egész esetből pedig két tanúságot merítettem: egy szomorut és egy vigasztalót. —

Elszomorító az, hogy ámbár egészséges vagyok, mint a makk, még sem érek vele egy batkát sem.

A vigasztaló momentumot pedig abban találok, hogy hitelezőim buzgóbban imádkoznak életemért, mint valaha.

HUMOR.

Kegyeltől.

Nagy zavarból segítene ki. Kölcsönözzen egy hétre ezer forintot.

— Sajnálom, de nem lehet.

— Hogyan? Hiszen ön gazdag ember.

— Igaz, igaz, de látja, a pénzt atyámtól örököltem. Egyetlen emlék, mi utánam maradt, s nem tudok megválni tőle.

Iskoláinkban, ha a nevelésre is adnánk valamit, napi lapjainknak nem kellene hasábokat írniok a szociális kérdéssről; kulturpolitikusaink nem törnék azon a fejüketmi az oka, hogy nálunk a munka nem megtisztelő, hogy széles e hazában a polgári foglalkozás nem udvarképes; társadalmi bajaink jó részt orvosolva, idegen ajku népeink szerte húzó törekvései meglehetősen paralizálva volnának! S az nagyon természetes, ha most nem csöpögtetünk zsöngé korbán tisztultabb életfelfogást a gyermek lelkébe: társadalmunk zárkozott, kasztokra tagolt lesz jövőre is; ha az iskola falai közt nem esinálunk a munkásnak propagandát: pályaválasztás alkalmával tódulni fog az ifjuság továbbra is a hivatalok felé! Ezen a téren tehát a mit emulasztunk, a mulasztás hatványozott számmal és súlylyal esik a mérlegbe, következményeit nyögni, sinyleni fogjuk évtizedek múlva is.

Iskoláink csak az értelmi erőt fejlesztik a gyermekben, arról egészen megfeledkezve, hogy a tanulóknak szive, kedélye és akarata is van, hogy ezek együtt véve alkotják azt az öntudatos lényt, minek ember a neve. Ez erkölcsi tulajdonok közül ha csak egyet is emulasztunk, abban a korban, mikor még minden jóra és szépre fogékony a lélek; — ha csemete korában nem nyesegetjük le a fáról azokat a fattyu hajtásokat, melyek őt a sugár, magas növésben megakadályozzák, sáfarkodásunknak, kertészkedésünknek a próba köve, az élet, csakhamar megmutatja, hogy nem egész embert nevelünk, hogy számításunkban valahol valami hiba esett.

Pedig az élet harcain közt, a létért való küzdelem mai világában egészséges kedélyre inkább, mint valaha, szükségünk van. Még is mit tapasztalunk? A szellemi tulterheltség ezer nemével, a tudnivalóknak egész özönével úgy kiöljük a gyermekből a kedélynek még a csiráját is, hogy ritka, mint a fehér holló — ma napság a humor. A régi jó tábla birakkal együtt ez is eltűnt a magyar földről!

A szív képzésére azért van szükség, hogy a humánus érzet, az emberbaráti gondolkozásmód minél jobban terjedjen, mentül nagyobb tért hódítson! Hadd becsüljük meg embertársunkat, bármicsoda foglalkozást üzzön, bármely nyelvet beszéljen, bármilyen templomba járjon is imádni Istenét; hadd legyen érzékünk másoknak a bajai, szenvedései iránt is; önzően ne mindig csak a magunkéval bibelődjünk!

A tétova tekintet, e határozatlanság, az erőtlenség akarata, az álhatatosság teljes hiánya, mely a mai fiatalságot oly igen jellemzi, mind onnan van, mert az akarata és jellem képzésére ügyet sem vetünk. Ennek az okát is a szellemi tulterheltségben kell keresnünk. Abban a korban, melyben apáink még gyermekjátékaikat játszották, másod, harmadfokú egyenleteket fejt meg a tanuló; megtanul magyarul, németül, latinul és görögül egyszerre; házi feladatot készít egy héten legalább is hármat. Lelki tépelődés, aggasztó gondok közt telnek el napjai. Szívére beszél szülője minden nap, hogy iparkodjék, nehogy elbukjék, nehogy osztályt ismétljen. Iparkodni is szegény, de ha nem győzi felfogással, értelmi erővel! Látja, hogy a követelményeknek nem felelhet meg, elhagyja önbizalma, lelki ereje. A gyermek akarata erejét így ássuk alá a szellemi tulterheléssel, jellemét ferde irányba így tereljük!

Azt hiszem — s a mindennapi tapasztalat is azt bizonyítja — hogy kevesebb tudománnyal, de fogékonyabb szívvel, egészségesebb kedélylyel, több kitartással és nagyobb akaraterővel az életben többre vihetjük. Az élet szinpadán nem egy embert látunk a felszínen, kinek tudományos képzettsége, alapos ismeretei ellen kifogást nem tehetünk, de, a kik, ha a megpróbáltatások ideje elkövetkezik, inog mint a nád szál s nem állja meg úgy a sarat, mint az, kinek szerényebb körű ugyan a tudománya, de fogékonyabb a szive, nem sivár a kedélye és erős az akarata.

Ujdonságok.

— Az új negyed beálltával tisztelettel kérjük mindazon t. helybeli és vidéki előfizetőinket, kik még az I-ső negyeddal hátralékban vannak, hogy azt mielőbb kiegyenlíten — s a II-ik negyedet pedig előfizetéssel megújítani — sziveskedjenek, nehogy a lap pontos szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Előfizetési pénzek, vidékről, legczélszerűbben lapunk mai számához mellékelt postautalványon, helyben pedig lapunk kézbesítőjénél, az általunk kiállított nyugtáakra, eszközölhetők.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 3 frt — kr.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — frt 75 kr.

Egyes szám ára 6 kr.

A KIADÓHIVATAL.

— **Kossuth Ferencz országgyűlési képviselő.** A tapolczai választókerületben f. hó 10-én történt meg Csizgó Pál elhunytá folytán megüresedett országgyűlési képviselő választás. Nagy küzdelem folyt le a kormánypárt jelöltje: Vörös László államtitkár és Kossuth Ferencz pártja között. Mindkét részről a legnagyobb erőfeszítések tettek a győzelem biztosítása érdekében. A választás délelőtt 10 órakor vette kezdetét s eltartott egész esti fél 10 óráig. A kétfelé osztott választó kerületben beadott összesen 2066 szavazat; ebből kapott Kossuth Ferencz 1103 szavazatot, Vörös László pedig 963-at és így Kossuth Ferencz 140 szótöbbséggel nyervén, a választási elnök által megválasztott országgyűlési képviselőnek jelentetett ki.

— **Öngyilkos volt-e, vagy meggyilkolták?** Ez a kérdés az, mely felmerült a múlt hétfőn a szőlők között egy 'kunyhóban halva talált Bujáki Sándor hullájának felboncolása alkalmával. Az eset a következő: Bujáki Sándor mint huszár soroztatott és szóltatott be szolgálattételre; bevonulása után azonban három ízben szökött meg csapatától s a miatt Temesvárott hosszabb idő óta raboskodni kénytelenítették, csak legközelebb szabadult ki a börtönből s azóta atyja házában tartózkodott. A múlt hét folyamán fenyegetéssel csikart ki aijjától 40 frtot s ezzel, egy szürkankót vive magával, haznról eltávozott. Hogy az ideig, míg meggyilkoltatott, hol s merre járt, nem tudjuk. — Hétfőn délelőtt kezdett a hír szárnyra kelni, hogy: Bujáki Sándor agyonlőtte magát; ezen vélemény a boncolás megtörténteig fenn is tartotta magát. Ekkor azonban oly jelenségek mutatkoztak, melyek nem zárják ugyan ki az öngyilkosságot, mert hiszen a megholtánál találtak egy sajátkezűleg írt levelet, melyben elmondja, hogy: azért vet önkézüleg véget életének, mert az a leány, kit szeretett máshoz ment férjhez, — hanem ez esetben is a hullán lopás történt. Ezt bizonyítja az, hogy a holttest mellett, vagy annak közelében sem a löveg, sem a golyó nem volt feltalálható, továbbá megállapított: hogy a rajta lévő ujas kabát, két mellény előlről sértetlen volt és csak hátulról volt keresztül löve, mi legalább is azt feltételezték, hogy az öngyilkos a lövés megtörténte előtt, kigombolkozva, az öltönyöket előbb gondosan elhárította bal melléről és a lövés után gombolta volna be újra azokat. Ámde ennek határozottan elment mond az orvosi vélemény, mert e szerint a golyó a szív közepén és a tüdőn hatolt keresztül, mirek következtében oly nagy foku belvérzésnek kellett előállania, hogy ennek következtében a halálnak a lövés megtörténte után nyomban be kellett következni s így az illetőnek nem maradhatott fizikai ideje a háromszoros gombolkozásra. Nem találták meg továbbá az otthon kapott 40 frtot, csak egy kisebb erszényt 41 koral, a fentebb említett levelet és egy kis darab írást Végre nem lelték meg közelében a szürkankót sem. Mindezekből az következik, hogy az illető agyonlőtte magát, miután előbb kigombolkozott, de már a ruhák begombolását oly egyénnek kellett végezni, ki nevezett öngyilkost meg-

találta s valószínűleg kifosztotta. Nincs kizárva az sem, hogy rablógyilkosság áldozata a fiatal ember. Az ügyben már folyik a vizsgálat és bizonyosra vehető, hogy e rejtélyes ügy világosságra fog derítettetni.

— **Községi közgyűlés.** F. hó 16-án d. e. 9 órakor a községi képviselő testület rendkívüli közgyűlést tart, melyen több érdekes tárgy kerül elintézés végett tárgyalás alá. — Ugyancsak f. hó 18-án d. e. 9 órakor rendkívüli közgyűlés tartatik, melynek egyedüli tárgya az ideiglenesen helyettesített községi pénztári ellenőri állás betöltése lesz.

— **Kossuth megérkezése Budapestre.** A budapesti függetlenségi érzelmű polgárok 11-én délután proklamációt bocsátottak ki, melyben felszólították elvtársaikat, hogy este 8 órakor gyűljenek össze a keleti pályaudvarban a tapolczai képviselőválasztáson győztes Kossuth Ferencz ünnepi fogadtatására. A kitűzött időre nagyszámú közönség jelent meg a pályaudvaron, s lelkes éljenzéssel fogadta Kossuthot, ki a Tapolczán vele időzött függetlenségi képviselő kisérétében szállott ki a vonatból. Az érkezőt a Kossuth-nőgyesület részéről Nemezz Irma üdvözölte hosszabb beszédben, melyre Kossuth folytonos éljenzés közben, kalapját kezében tartva, lelkes szavakkal felelt s beszéde végén összetartásra szólította föl párhiveit. A nők ekkor virágokkal halmozták el Kossuthot, a ki fel is tűzött néhány szál gyöngyvirágot, a férfiak pedig vállakra emelték s a Kossuth-nő és a szózat éneklése mellett kivitték kocsijához, kifogták a lovakat és úgy húzták a kocsit a pályaudvar feljárójától egészen az utcára. Az erő azonban nem volt akkora, mint a lelkesedés s így az utcán ismét befogták a lovakat. Kossuth a kocsiban állva köszönetet a tömegnek, mely egész lakásáig kísérte.

— **A tankötelessék összeírása.** A hét folyamán egy bizottság városunk tankötelesséinek összeírásán fáradozott, melynek eredménye a következő lett: Az ovoda kötelessé: 1406, a mindennapi iskolába: 3176 és a vasárnapu ismétlő iskolába 1163, tehát összesen 5745 tankötelessé gyermek van községünk bel- és külterületén.

— **Az ó-kanizsai új kántor.** Mint levelezőnk írja, f. hó 4-én történt meg az ottani rom. kath. kántori állás betöltése, melyre nagy szótöbbséggel városunk szülötte, eddigi kajdaci kántor-tanító: Kék Béla választotta meg. Magunk részéről midőn őt új állomásán üdvözljük, egyben sok szerencsét is kívánunk neki.

— **Merénylet a Hentzi-szobor ellen.** A budavári szt. György-terén, ott a hol a magyar miniszterelnökség, a magyar honvédelmi miniszterium és a magyar honvédség főparancsnokának palotája emelkedik: áll a kolosszális Hentzi-szobor, mely ellen f. hó 2-án éjjel merénylet követtetett el, t. i. dinamittal akarták fölvetetni, azonban a szilárd szobor ellent állott a dinamit romboló erejének és sértetlenül maradt. A merényletnek egy tanuja is akadt Szincsek Mihály pénzügyminiszteri számtiszt személyében, ki valami mulatságból jöven, látta, hogy egy magas, világos felöltöt és czilinder kalapot viselő ur volt a tettes. A meg tartott vizsgálatokból megállapította a rendőrség, hogy a tet es nem más, mint Szeless Adorján, az „Olvasd“ című lap szerkesztője. Nosza megindult tehát az összes titkos rendőrség, mozgósítva lett a főváros ezer főből álló rendőrsége, hogy Szeless Adorján hollétét, ki kerekét oldott, kipuhatolják. Azonban daczára ezen szokatlan nagy erőlködésnek, másfél heti idő után sem tudták Szeless tartózkodási helyét kipuhatolni. pedig Szeless még a mai napig is folyton küldözget levelet nejeinek. A rendőrség, ezen felsülése következtében, egészen guonytárgyává lón a fővárosi közönségnek, a sajtó pedig maró guonyal ostorozza a főkapitányt és alantas közegeit. Egyik hír a másikat kergeti; egyik szerint Szeless még mindig a fővárosban egyik másik vendég-

lőben, vagy jó barátjainál rejtőzködik, a másik szerint a vidéken tartózkodik, vannak kik azt is állítják Svaiczba, Szerbiába vagy ki tudja hova menekült. Valóban kíváncsiak vagyunk rá, hova fog ez ügy fejlődni és mi lesz a vége?

— **Nemzetközi szocialisták gyűlése Debreczenben.** A szocialista mozgolódások elhatoltak az Alföld Kanaanjába, Debreczenbe is. Erről tanuskodik az a közgyűlés is, a melyet az ugynevezett nemzetközi szocialisták mult vasárnap Debreczenben tartottak. A gyűlésen — mint nekünk írják — több mint 380 munkás vett részt. Kecskés a cipész munkások sanyaru helyzetéről szól. Ezután egy új speciális, egy szocialista asszony, Galambosné emelt szót és vehemensen kikelt a képviselőház ellen, melyet latrok barlangjának nevezett. A szónokok a szocialisták szokott bajait: a választási jogot, a nyolc órai munkaidőt, május elseje megtünepelését emlegették fel. Különösen támadták a belügyminisztert sérelmes rendeleteiért, a néppártot, mely a népet izgatja, és a papokat. Rendzavarás nem történt.

— **Ujonczok esküdtétele.** Mint nekünk szegedről írják, ott az 5-ik honvéd gyalogezred és a 3-ik huszárezred ujonczai vasárnap délelőtt tették le ünnepélyesen az esküt. A lovaslaktanya udvarában gyűlt össze az összes helyőrség és tábort misét hallgatott, mely után a legények külön nemzetiségek szerint: magyarul, németül, szerbül és románul letette az esküt.

— **Száztizenhétosztendős ember.** A thében, mint ottani levelezőnk írja, néhány nap előtt egy 117 éves, Haftas nevű általánosan ismert görög polgár halt meg. Haftas, ki még a szabadságharcok veteránja volt, halála napjáig folyton a legjobb egészségnek örvendett. Athében egy utcát is az ő emlékére neveztek el, temetése pedig államköltségen történt.

— **Napszamba idézett hírlapíró.** Hogy mennyi ignoranciát tanusítanak az adóhivatalok tisztviselőinek nevezett gépezetei az adófizető polgársággal szemben, arra eklatáns példát ír kecskeméti levelezőnk. Egy ottani kollegánknak ugyanis ilyenféle hivatalos írást kézbesítették a napokban: „1125-1895. X. Y. hírlapíró felhivatik, hogy a folyó évre reá kivetett terméskészletben lesz a szolgálandó 3 kézi napszámot tevő utadó leszolgálása végett a benei törv. hatósági uton a 4. sz. kilométerkőnél az utjavítási munkálatokhoz szükséges eszközökkel (ásó, kapa) ez évi május 16 án reggel 6 órakor jelenjék meg.“ Az ily módon megidézett hírlapírónak csak hosszas utánjárással sikerült 1 frt 50 kr. lefizetésével megszabadulni a napszámától. Mégis csak híres város az Alföldön Kecskemét.

— **A czeplédi csodagyerek.** Czepléden, — mint levelezőnk írja — nagy feltűnést keltett egy 14 éves karász gyerek, aki fából kifaragott egy gőzmozdonyt s a gőzmalom összes gépeit. A tehetséges kauaszfiut a város költségén fogják neveltetni a fővárosi ipariskolában.

Politikai Hetiszemle. Magyarország ez egyetlen komoly irányu politikai hetilapja mely fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom magas étikai és szellemi színvonal tekintetében vetekedik a külföld legkedveltebb hetirevue-vel. E lap tárgyilagos és független magatartásával rövid idő alatt irányadó politikai köreink elsőrangú orgánnumává küzdötte fel magát. Közgazdaság, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata a magyar társadalom elitéjének igényeit szolgálja. Klubboknak, kaszinóknak és olvasóköröknek pedig nélkülözhetetlen s állandó becsü hetilapja. Nemcsak kollegiális, de hazafias kötelességet vélünk teljesíteni, midőn erre a nagy körültekintéssel, sok izléssel és meglepő szakképzettséggel szerkesztett, magas színvonalon álló Hetiszemle felhívjuk a művelt és előkelő olvasóközönségnek becses figyelmét. A politikai Hetiszemle előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. — Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. ker., Kerepesi-ut 17.

Arviz veszedelmek.

Csongrád, április 13.

Védekezés az új gáton.

Lapunk múlt számában megírtuk, hogy az új gátra mintegy 30 munkást rendelt ki az előjáróság annak javítására és emelésére, hogy az előre nem látható áradásnak ellent állhasson.

Ezen erő azonban — sajnos — kevésnek bizonyult a védekezési munkálatokhoz, miért is az előjáróság — a munkásosztály makacs ellenszegülése miatt — kénytelen volt karhatalomért folyamodni. Az alispán rendeletére f. hó 9-én reggel 4 órára különvonattal meg is érkezett a fegyveres segítség, mely a Szegeden állomásozó cs. és kir. 83-ik sz. gyalogezred két százada volt.

A katonaság láttára közönségünk nagy része a legrosszabbra gondolt. A nép hullását, a vér patakénti folyását látta maga előtt, azt hívén, hogy az idegen ajku katonaságot a munkás nép — mely a hatóság hatalmának ellenszegült — lemészárlására rendelte az alispán községünkbe.

Ez azonban másként történt; a félelem, a rettegés korai volt. Az előjáróság — elég bölcsen — a 103 főnyi katonaságot a töltési munkálatok végzésére és a dolgozó munkások felügyeletére rendelte ki.

A segítség megérkezése óta mindkét gátvonalon lázasan folyik a munka, mert a veszély most már igen nagy.

Az a csekély apadás, mely kedden mutatkozott, a torontálmegyei gyálairetre való beömlés, mely közvetlenül Szeged alatt terül el s gr. Szapáry Géza tulajdonát képezi. — okozott, kevés vigasztalót hozott. Ekkor a víz 829 centiméteren állt városunknál s ma már 859-re emelkedett. Az áradás tehát 30 centiméter. Ha ez még néhány napig így fog tartani, a katasztrófa bizonyosan be fog következni, mitől Isten óvjon bennünket!

Szeged veszedelme.

Szegedet, az Alföld metropolisát ismét veszély fenyegeti. A víz magassága 877 centiméteren áll, mely magasság az 1888-iki legmagasabb vizállást 20 centiméterrel haladta túl. A millióra került rakpartot magasítják s lejáróit befalazták. A várost védő töltések mind jó karban vannak, csak a rendező-pályaudvar melletti és a felsővárosi körtöltést kell erősíteni és magosítani, melyen több mint 300 munkás éjjelnappal dolgozik. A lakosság s a katonaság ébren, rettegnek, hogy a város az 1879-iki sorsra jut.

Különbben az egész Tisza mentén nagy a veszedelem, mert amai vizállás már oly magasságot ért el, aminőhöz hasonlót ember emlékezet óta nem észleltek; és még többet is várhatunk, mert a Tisza kezdetétől fogva mindenütt rohamosan árad.

Közben-közben felújuló szélvihar által okozott hullám-csapások a töltéseket rendkívüli módon rongálják s némely tiszamenti község megvédése alig lehetséges. Vannak oly községek is, melyek a további védekezéssel felhagytak, Isten oltalmába helyezték bizalmukat.

Irodalom.

A válság.

Műveljük. tanítsuk a népet.

Az egész ország válsággal küzd. Napnap után más vidéken üti fel a fejét az inség különösen a földmives és kisiparos osztályt: sújtják nehéz megélhetési viszonyaink. Politikai törekvéseink egyik legfontosabb feladatát most ezeknek, az osztályoknak a helyzetü való segítése kell, hogy képezze, érvényre kell juttatni Magyarországon a kisemberek politikáját.

Ezt célozza egy rövid idő alatt sok ezer példányban elterjedt népies lap, a „Független Ujság” mely politikai, gazdasági ipari, szépirodalmi cikkei: gazdag illusztrációval kielégíti a nép igényeit, fejleszti politikai és gazdasági érettségét, nemesíti ízlését. Főördeme pedig olcsósága.

A minden vasárnap dazdag tartalommal megjelenő „Független Ujság” előfizetési ára egy évre 2 frt, félévre 1 frt. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

CSARNOK.

A bundás.

— A katonai életből. —

Elmaradt a délibábos pusztá, az akáczos tanya, az a csendes, hangtalan boldogság, a mi csak a rónán, gyékényes fedelű házikókban tanyáz s mielő jobban közeledett a püszkölő gőzmasina a nagyváros czifra palotáihoz, annál inkább összeszorult a Pista gyerek szive, pedig hát az édes szüle váltig biztatta, hogy soh se eméssze magát, nem a világ három ezstendő, majd eltelik valahogy, eleresztik, haza jön és . .

A többit rábizta a gyerekre, had tállja ki, ami azután következik

És Pista kitalálta.

Csupa öröm, mámoros boldogság. aranyos poézis ígérkezett neki a három év után.

Látta a kis tanyát lombosfák tövében, a hol ő a gazda. Esztike az asszony s hallani vélte a csókok csattanását, mikor alkonyatkor kiülnek a nagy eperfa alá és édes szerelemmel borulva egymásra, elbeszélgetik a napuk fáradoalmait.

A gőzmasina füttyült, a vonat nyikorogva, dübörögve állott meg az állomás füstös épületének perronja előtt. Kiszálltak a kocsiokból a daloló legények s megindult egy egész invázió a kaszárnya felé.

Csupa délezeg, tanyai fiuk, jegenye termettel, napsütött arczezal, hogy szinte káromlásnak lehetett venni, mikor Pupák őrmester csipőre tett kézzel kiáltott rájuk a fekete-sárga épület pusztá udvarán:

— Sorakozz, bundás. a gyáva mivel totat.

Ez a legmegalázóbb titulus katonáknál. Infanteriszt Kohu, a kivel szereucsetlen orra miatt még a cigány-horniszt is gunyolodhatott, vagy a század kutyamosói, a bundáshoz képest, egy sarzeival magasabban állanak, mert a bundás még tanulatlan, képzetlen, fogalma sincs arról, mi a kaszárnyai orduung!

Hanem épen azért katona, hogy erre megtanítsák.

A mikor nehezen sorokba czihelődnek a legények, az öreg bakák elő hozzák magazinumokból a cs. és kir. rekvizitumokat s megkezdődik az öltöztetés.

Némelyik könnyű vérű gyerek nevetve buj a vedlett rongyokba, míg a másik könnyelt szemekkel teszi le a pityke gombos mándlit, darutollas kalapot, patyolat inget s ölti magára a zsiros kék sapkát, színe

hagyott bluzt, hogy úgy néz ki a falu első legénye is, mint egy elijesztő csóva.

— Msakara vagyok ugy-e édes szülem? — szól Pista a síró asszonyhoz s megöleli, megcsókolja, mintha attól félne, hogy a szive szakad utána.

— Fiam! . . .

— Ne busuljon kigyelmed, majd leszünk valahogy, eltelik az időm.

A becsületes, jószívű tanyai asszony elfordul, nehogy az a gyerek kiolvassa szeméből a hitetlenséget s csakugy sóhajtás szerüleg suttozja:

— Talán soha! . . . soha!

Azután elválnak. Az asszony kitámo-lyog a kaszárnya kapuján, Pista pedig amint utána néz, azt hiszi, hogy ez a szörnyüség, komor épület menten reá szakad. Összeszorul a szive s nem hallja a vezényszót, nem a káromkodást, csak a nagy veszteséget érzi, mely lelkére nehezedik.

— Mit pityereg keud a glédában? rivalt rá Pupák őrmester s megrázza a galérját, magyarázatot tart neki a „kapták”-ról, „rekezum”-ról s más olyan studiumokról, a miket a pusztai ember sohasem is halott.

Reggeltől napestig hajkurásszák az udvar rögös kavicsán s mikor egy hét alatt összeszörik testét, lelkét, kiölik belőle az önértetnek még legparányibb szikráját is kebléből, akkor kezébe nyomják a fegyvert.

— Aztán vigyázz ám rá bundás, mert ez már nem sonka!

A Pista szeme megvillan s egy futó gondolat cikázik át agyában.

Késő alkonyatkor, mikor az égen kigyuló csillag szelid fénye beragyog a „czug” ablakain s a fáradt legénység álomra hajtja fejét, a bundás oda megy az ablak párkányzatához, papirost, tintát vesz elő s elkezd gyorsan írni.

„Édes szüleim!

Nem bírom tovább. Megöl a durvaság s, a pusztai élet utáni vágy. Nem tudom kiverni eszemből az Esztit s elhatároztam, hogy . . . “

A legény szeme megtelik csillogó könnyel s tekiutete odatapad a fegyver réműletes csövére, melyből a setét, riasztó halál kandikál elő.

És elkezd újra gondolkozni mélyen.

Valami büvös, csodás képek vonulnak el szemei előtt s hallani véli távolban a kolomp csengését, látja a pusztá fényét, a délibáb ragyogását s amint ábrádozik kezei mintegy öntudatlanul tépik darakokra, a megkezdett levelet. A fegyvert is eldobja magától.

— Miattad! . . . érted! — szól suttozó hangon a bundás, Esztikére gondolva

És a felcsillanó remény elfeledteti vele három hosszú esztendő kiuját, durvaságát, fájó keservét.

Bibó Lajos.

NYILTÉR*)

Egészszelyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban,) méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes szelyem-szöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, koczkás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postaber és vámmentesen a privátmegrendelők lakására Henneberg G. (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba csimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó

*) Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Haszonbérbeadandó birtok.

A Szt.-Lőrincz pusztán eddig LEKÓCZKY GYULA ur által bérelt 629¹⁵¹¹₁₆₀₀ kat. hold, legnagyobb részben fekete föld, elegendő és jó karban lévő gazdasági épületekkel ellátva a jövő termelési évtől számított hat évre bérbeadandó.

Bővebb értesítést ad:

FISCHER MIKLÓS,
KECSKEMÉT, páva-utca 113. szám.

ESZENCZIÁKAT

rum, cognac. mindennemű szesz italok asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkitűnőbb minőségben szállítok.

Azon felül ajánlok 80 fokú, vegyileg tiszta eczetszencziát kellemes ízű borecetet és közönséges eczetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek.

Kiváló eredményért kezeskedem.

Árllapot bérmentve küldök.

POLLAK KÁROLY FÜLÖP

eszenciák-különlegességek gyára PRÁG

7-20

190, D.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Teljesen független politikai napilap.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: HOLLÓ LAJOS dr., orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabbi és részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségeért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletüket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, mindeu magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „MAGYARORSZÁG” ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Kiadóhivatal:
IV-ik kerület,
Rostól utca
2. sz.

Egész évre	14	frt — kr.
Félévre	7	” — ”
Negyedévre	3	” 50 ”
Egy óra	1	” 20 ”

Szerkesztőség:
VIII-ik kerület,
Főherceg Sándor-utca
2. sz.

EREDETI

oberndorfi, olajbogyó, buczok, mammuth

RÉPAMAGVAKAT

csakis Quedlinburgi, ólomzott 50 kilós zsákokban legjutányosabb termelő árak mellett, ajánlanak budapesti raktárukból

ORMAI és TÁRSA,

Budapest Teréz-körnt 40.

Minden köhögést

valamint a gége, tüdő és légcső minden hurutos megbetegedését, továbbá a nehéz légzést, asthmik, hurutot, görcsös köhögést, rekedtséget, ingerlést a torokban kezdődő mellbetegséget a leggyorsabban és biztosan gyógyít, az évek óta elismert és orvosi utasítás után készített és ajánlott kitűnő szer, a

„Szent György thea”

ára csomagonként 50 kr. a hozzá való

„SZENT GYÖRGY HURUT-POR” szinte 50 kr. dobozonként, pontos használati utasítással együtt.

Eredmény már néhány nap alatt észlelhető. — Két csomagnál kevesebb nem küldetik. — Postaküldeményeknél csomagolás és szállító levélért 20 kr. több számítatik. A megrendelések egyenesen

a ST. GEORGS APOTHEKE Wien, V/2 Wimmergasse 33. cím alatt.

Az embernek nincs a z

E G E S Z S É G

énél drágább kincse, miért is az, a ki uj vagy idült

gyomor-,bél- tüdő- vagy mellbaj, valamint minden

belső bajban,

és pedig: sárgaság, szákrekedés, hányinger, szédülés ájulás, febfőzés, aranyér, epetelés máj-és a testi bantalmak, vértolulás, a fej- vagy szívhez, köhögés, nehéz lélegzés, rekedtség, éjjeli izzadás, vérköpés, nyíltas, álmatlanság, szivdobogás, köszvény vagy csuzban szenved, biztos sikert ér el az

EGÉSZSÉGI REGULATOR által.

Ára használati utasítással 2 kor. (1 frt). Postán küldve láda és fuvarlevélért 40 fillérre (20 kr.) több.

SZÉTKÜLDÉS A VIDEKRE CSAKIS A

„HATYUHOZ” CZ. gyógyszer-tárból,

BUDAPEST VI., szabolcs-utca 32. szám.

4-20